

РЕШЕНИЕ

№ 1541

гр. София, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11237** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от упълномощен юрисконсулт от Столична дирекция на вътрешните работи срещу Решение № 4509/10.10.2023 г., постановено по НАХД № 10915/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав, с което е отменен Електронен фиш Серия К № 6709616, с който на Н. А. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., в качеството му на законен представител на „Нощен страж“ ООД.

В жалбата е изложено становище за неправилност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на наказаното лице, а материалния закон е приложен правилно. Твърди се, че санкцията е наложена на Н. М., в качеството му на представител на юридическото лице, собственик на автомобила. Претендира се отмяна на съдебния акт, потвърждаване на електронния фиш и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не е представляван. В депозираните писмени бележки от процесуалния му представител е отправена молба за отмяна на първоинстанционното

решение.

Ответникът – Н. А. М., в съдебно заседание не се явява и не е представляван. От същия е постъпил писмен отговор на касационната жалба, в който се поддържа становище за правилност на решението, като се иска отхвърляне на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно определение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната инстанция приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съставът на първоинстанционния съд е проверил приложените към делото доказателства и въз основа на тях е установил, че лек автомобил марка „ДС 7 К.” с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на „Нощен страж” ЕООД с управител към 02.12.2022г. Н. А. М. и регистриран ползвател – М. К..

Срещу Н. М. бил издаден електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 6709616, издаден от СДВР за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство за това, че на 02.12.2022 г. в 20:10 часа в [населено място], по [улица]до № 46 с посока на движение от [улица]към бул. „Ч. връх, лек автомобил марка „ДС 7 К.” с рег. [рег.номер на МПС] е бил засечен да се движи със скорост от 81 км/ч, при забрана за движение със скорост над 50 км/ч. Скоростта автомобила била измерена с автоматизирано техническо средство - видеосистема АТСС С. М2.

За да отмени ЕФ СРС е приел, че не е спазена процедурата по чл. 186, ал. 4 ЗДвП, поради което необосновано е определен субектът на административнонаказателната отговорност – представителя на юридическото лице – собственик на МПС.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП урежда максималните скорости на движение, с които водачите на МПС следва да се съобразяват, при движение в населено място и извън него, съобразно категорията МПС. Отклонение от това правило е въведено в ал. 2, в която е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая не е спорно, че на участъка от пътя, по който е управлявано МПС касатора е бил с ограничение от 50 км.ч. за населено място.

Правилен е извода на съда, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство. Съгласно чл.186, ал. 4 ЗДвП при нарушения, установени с техническо средство или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, на собственика, на когото е регистрирано превозното средство, а когато то е собственост на юридическо лице - на управителя му, се изпраща покана с препоръчано писмо с обратна разписка да се яви в съответната служба за контрол в едномесечен срок от получаването ѝ, за да му бъде издаден фиш

или за да посочи лицето, на което е предоставило управлението на моторното превозно средство, с което е извършено нарушението. При неявяване в определения срок или при непосочване писмено на лицето, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство, на собственика или на управителя на юридическото лице - собственик на моторното превозно средство, се издава фиш в негово отсъствие, който се смята за връчен от датата на издаване на фиша.

Съгласно чл. 188, ал. 1 ЗДвП Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Според ал. 2, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

В случая безспорно се установява, че е вписан упълномощен ползвател на МПС, а именно М. В. К.. С ЕФ е ангажирана отговорността на представляващия юридическото лице собственик, което е принципно възможно, но в случаите, когато не е налице вписан ползвател, а при уведомяване по реда на чл. 186, ал. 4 ЗДвП, представителят на ЮЛ не посочи лице, което е управлявало автомобила. В случая няма спор, че до представляващия собственика на автомобила – „Нощен страж“ ООД не е изпратено уведомление съгласно чл. 186, ал. 4 ЗДвП. При това положение не може да се установи поради каква причина е ангажирана отговорността именно на Н. А. М.. В случай, че административнонаказващият орган беше изпълнил законовата процедура, в този случай би могъл да се позове на разпоредбата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП, но в конкретния случай това не е сторено, поради което ангажирането на отговорността на преставащия юридическото лице – собственик на МПС, се явява произволно и необосновано.

По изложените съображения решението на СРС се явява правилно и следва да бъде оставено в сила. Не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, поради което касационната жалба на СДВР подлежи на отхвърляне.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4509/10.10.2023 г., постановено по НАХД № 10915/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

